

Народжені від Духа

***"Істинно кажу вам, якщо не народитесь знов, не можете побачити Царства Божого"
Ів. 3:3.***

Наш титул "Народжені від Духа" і фраза "народжені знов", яка з'являється в нашому першому вірші, здавна використовуються християнами для опису теперішнього стану тих, хто прийняв Ісуса Христа як свого особистого Спасителя. Багато хто також вірить, що тим, хто відкрито заявляє про це, гарантована небесна нагорода після смерті, з малою ймовірністю або взагалі без неї, незалежно від їхньої життєвої поведінки в теперішньому часі. Дивно, що відносно мало християн намагаються зрозуміти інші деталі того, що означає бути "народженим від Духа" або "народженим знов", незважаючи на те, наскільки важливими мають бути такі твердження.

Слова нашого тексту були звернені Ісусом до Никодима, фарисея, який прийшов до Вчителя вночі, щоб дізнатися більше про Нього та Його

вчення. (Івана 3:1,2) Слова Ісуса у відповідь Никодиму привертають увагу до важливої особливості Божого плану, який здійснюється за допомогою Святого Духа, або сили, Божої. Ця особливість Божого задуму полягає в тому, що ті, хто має жити і царювати з Христом у Царстві Його Отця, яке має благословити всі сім'ї землі, повинні спочатку "народитися з мертвих" до нового життя. Ісус використав невидиму силу вітру як ілюстрацію однієї з характеристик цього нового життя: "Так само кожен, хто народився від Духа", вірш 8.

Никодим не розумів, що Ісус мав на увазі, говорячи про народження від Духа. Він запитав: "Як може людина народитися в старості? Чи може вдруге увійти в утробу матері своєї і народитися?" (вірш 4). Ісус пояснив: "Народжене від плоті є плоть, а народжене від Духа є дух" (вірш 6). (вірш 6) Сумнівно, що Никодим зрозумів це пояснення. Однак воно передає той факт, що думка про народження у зв'язку з новим життям, про яке говорить Ісус, використовується лише в символічному сенсі. Мова не йде, як припускав Никодим, про те, щоб знову увійти в материнське лоно, щоб буквально народитися вдруге.

Тут, як це часто буває в Біблії, фігура мови використовується, щоб допомогти нам зрозуміти велику Істину. Слово народжений, або народження, миттєво викликає в нашій свідомості ідею нового життя. Ісус говорить, що силою Святого Духа, деякі повинні були пережити нове народження, що означає просто, що вони повинні були досягти нового життя. Це буде життя, настільки відмінне від "народженого від плоті", що ті, хто народиться в ньому, будуть і невидимими, і могутніми. Оскільки вони народжуються Святим Духом, або силою Божою, вони стають духовними дітьми Божими. 1 Івана 3:2

Хоча народження Духа не передбачає необхідності буквального входження в материнське лоно, щоб народитися знов, ця метафора досить детально описується різними авторами Нового Завіту, коли вони посилаються на цей аспект роботи Святого Духа в серцях і життях посвячених Господом віруючих. На жаль, деякі переклади Біблії в більшості випадків не можуть чітко передати те, що мали на увазі автори. Це призвело до помилкової думки, що людина може народитися від Духа, перебуваючи ще у плоті. З цієї помилки з'явився вираз "відроджені християни".

У грецькій мові, якою розмовляли в новозавітні часи, є лише одне слово, яке описує і зачаття, і народження. Це слово - "геннао". Тому, коли Ісус та апостоли використовують це слово, потрібно визначати за контекстом, чи йдеться про зачаття або народження, чи, в деяких випадках, про повний процес появи на світ нового життя.

Саме грецьке слово "геннао" використовується в Євангелії від Матвія 1:1-16, де подається родовід Ісуса. "Авраам породив Ісаака, а Ісаак породив Якова, а Яків породив Юду та братів його", - говориться в записі. Слово "породив" вживається в цій розповіді тридцять дев'ять разів, і в кожному випадку воно правильно перекладається як "породив". Очевидно, що в даному випадку правильним перекладом є "породив". Як дивно звучало б і як неправдиво було б сказати, що "Авраам породив Ісаака"! Цей біблійний приклад вказує на той факт, що в природному людському світі чоловік забезпечує зачаття, а жінка народжує. Обидва необхідні для того, щоб почалося нове життя.

В іншому прикладі грецьке слово "γενναο" вживається двічі і перекладається як "народжений" і "породжений" в одному і тому ж вірші. У тексті сказано: "Ми знаємо, що хто

народжений від Бога, той не грішить, а хто народжений від Бога, той зберігає себе, і лукавий не торкається його" (1 Ів. 5:18). (1 Івана 5:18) Щоб бути послідовними, перекладачі повинні були використовувати слово "народжений" в обох випадках. Єдиною очевидною причиною, чому цього не було зроблено, здається, було бажання зробити фразеологію перекладу менш повторюваною.

Народжений тепер - народжений у воскресінні

Якщо ми розглянемо повне значення метафори народження, то прийдемо до висновку, що для того, щоб народитися, треба спочатку бути народженим. Іншими словами, коли нове життя має з'явитися на світ, спочатку має бути зародок, потім період виношування, під час якого ембріон живиться і розвивається, і, таким чином, готується до народження у відповідний час. Таким чином, подвійна дія Святого Духа представлена нам у Святому Письмі. Коли Ісус сказав Никодимові: "Тобі треба народитися знов", Він говорив про завершену роботу Святого Духа, який дарує нове, вище життя у воскресінні тим, хто повністю присвятить себе виконанню Божої волі. У

короткому уроці Никодиму Ісус не вдавався в подробиці, щоб показати, що перш ніж хтось народиться від Духа, він повинен спочатку народитися від Духа. Однак в інших місцях Нового Завіту ці деталі чітко викладені.

Ми читаємо: "З волі Своєї [Небесного Отця] породив Він нас словом істини, щоб ми були первістками Його створінь" (Якова 1:18). (Якова 1:18) Це важливий текст, оскільки він не тільки показує, що зачаття відбувається - не тілесно, а в серці і розумі християнина, але також і те, що воно здійснене за Божою волею "словом істини". У 1 Петра 1:23 ми отримуємо цю ж інформацію. Тут ми читаємо: "Відродившись ["γενναο"] знов, не з тлінного насіння, але з нетлінного, словом Божим, що живе і перебуває навіки". Тут "γενναο" правильніше було б перекласти як "народжений".

Наскільки чітко тут викладена думка про зачаття, коли Петро посилається на "насіння". У природному процесі дітонародження саме зародження відбувається через насіння, а не народження. Таким чином, апостол тут посилається на початок, або зародження, нового життя, а не на його завершення в народженні. Насінням зародження, каже він, є "слово Боже".

Ми дізналися, що кожне Боже слово у Святому Письмі натхненне Духом. Старозавітні пророцтва були написані святими мужами давнини, оскільки вони були "натхненні Святим Духом" (2 Петра 1:21). (2 Петра 1:21) Всі вчення Ісуса є прямим результатом осяяння Його розуму і серця Святим Духом. Те ж саме стосується і апостольських писань. Коли Ісус говорив про прихід Святого Духа, він описував його як "Дух істини". (Івана 15:26; 16:13) Отже, зрозуміло, що бути народженим Словом Істини означає бути народженим Святим Духом.

Це важливий факт, і його чітке усвідомлення допоможе нам вберегтися від уявлень багатьох християн, які вважають, що Святий Дух безпосередньо входить у життя віруючих, очищає їх від усякого гріха і унеможливорює їхнє подальше падіння з благодаті. Саме цей хибний погляд призводить до помилкового твердження: "Один раз у благодаті, завжди у благодаті".

Яків і Петро дають нам істинну думку. Вона полягає в тому, що через Слово Істини в розумі і серці віруючої людини відбувається зародження нового життя. Чи не означає це, що всі, хто читає Слово Боже, народжуються від Святого Духа?

Зовсім ні. Розгляньмо далі цю метафору. Для того, щоб відбулося зачаття, повинні бути всі умови для отримання насіння. Так само і у випадку народження Духом. Багато хто читає Слово Боже, але їхній розум і серце не сприйнятливі до його життєдайних істин; і хоча вони можуть отримати певну розраду з його сторінок і певні настанови, які допоможуть їм у виконанні повсякденних завдань, вони не народжуються для нового життя.

Повна капітуляція

Повне підкорення Божій волі та святим імпульсам Божого Слова є умовою, необхідною для того, щоб бути по-справжньому готовим прийняти життєдайну силу Святого Духа через Слово Істини. Роль Бога в цьому дивовижному плані, згідно з яким небагатьом судилося досягнути безсмертне життя на божественному рівні, полягала в тому, що Він дав Своє натхнення Духом Слово - так би мовити, насіння. Цей аспект Божого плану здійснюється завдяки владі Його думок над думками віруючого. Навіть маючи в своєму розпорядженні необмежену владу, Творець не буде вторгтися в розум іншого і починати розвиток нового розуму без

добровільного прийняття того, хто бере участь у цьому.

Тут відображена одна з найпрекрасніших характеристик нашого Небесного Отця. Коли Дух Божий рухався по поверхні води у зв'язку з первісним створенням і підготовкою землі для проживання людей, це було довільне застосування Його сили, але не так при народженні тих, хто буде жити і царювати з Христом. Він застосував Свою владу, щоб наповнити Своє Слово думками, які виражають Його волю щодо них, і запевнив їх, що їм буде надано все необхідне керівництво і допомогу, щоб вони могли пізнати і виконати Його волю. Потім він чекав, поки людина, яку його провидіння привело до контакту зі своїм Словом, добровільно вирішить, чи підкориться вона цілком і повністю його волі, як Святий Дух висловив її через своє Слово.

У Своєму дорогоцінному Слові Бог записав багато чудових обітниць "слави, честі та безсмертя" (Римлянам 2:7). (Римлянам 2:7) Він відкрив, що цими "більш ніж великими і дорогоцінними обітницями" ми можемо стати "учасниками божественної природи" (2 Петра

1:4). (2 Петра 1:4) Святий Дух надихнув Ісуса сказати: "Я йду приготувати вам місце. ... прийду знову і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були". Івана 14:2,3

Коли ми вивчаємо Боже Слово, ці обітниці привертають нашу увагу, і ми усвідомлюємо, наскільки вони чудові. Ми також радіємо славному передбаченню, яке Бог зробив для світу людства, яке Петро описує як "відшкодування", або відновлення життя на землі. Ми радіємо від усвідомлення того, що всі святі Божі пророки від початку світу пророкували "часи відшкодування всього", і ми з нетерпінням чекаємо виконання цих земних обітниць. Дії 3:20,21

Однак, щоб досягти небесних обітниць Біблії, потрібно віддатись і пожертвувати собою. Шлях, який веде до небесного духовного народження, є "вузьким", важким. (Матвія 7:14) Ісус сказав: "Коли хто хоче йти вслід за Мною [бути Моїм учнем], хай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за Мною" (Матвія 16:24). (Матвія 16:24) Ми також пам'ятаємо заклик Павла приносити наші тіла в "жертву живу" (Римлян 12:1). (Римлянам 12:1) Ці умови небесного покликання на перший погляд здаються складними, але обітниці, пов'язані з ними, якщо ми вірні,

полягають у тому, щоб жити і царювати з Христом і разом з Ним благословити всі сім'ї землі. Об'явлення 20:4,6; Буття 12:3; 22:18; Гал. 3:8

Для тих, хто прагне стати частиною Божої Божественної сім'ї на небесах і благословити решту людства в Його прийдешньому Царстві, великий Божий план, об'явлений в Його Слові, продовжує збільшувати їхню вдячність за його Божественного Архітектора. Його любов, коли Він віддав Свого Сина, щоб Він став Відкупителем і Спасителем усього світу, викликає у них дедалі більшу любов до Нього (Ів. 3:16,17). (Івана 3:16,17) Любов Христа, який страждає і вмирає за людство, проникає все глибше і глибше в їхні серця. Якщо ми знайдемо такі благородні думки в наших серцях і будемо керуватися ними, ми прийдемо до висновку, як і Павло, що ми "вже не повинні жити для себе", але для Ісуса і для люблячого Небесного Отця, який послав Його бути Спасителем світу. 2 Коринтян 5:14,15

Відгукнувшись на Боже запрошення віддати себе Йому, керуватися Його натхненним Духом Словом, ми знаємо, що обітниці Святого Письма для тих, хто виконує цю умову, стосуються і нас. Ці надихаючі обітниці про небесний дім і

божественну природу, замість того, щоб бути, як раніше, чимось окремим від нас, розглядатися лише як цікава особливість Божого плану, тепер стають життєдайним впливом у нашому житті. Віддаючись Богові, насіння відразу починає генерувати надію на нове життя. Ми народжені від Бога "словом істини". Якова 1:18

Чудо нового життя

Як тільки Бог може створити дерево, так і все життя є чудом, оскільки наш обмежений розум не може його осягнути. Ми є свідками чуда новонародженої дитини і інстинктивно розуміємо, що насправді батьки не давали життя цій дитині. Вони просто виконали умови, визначені Богом тисячі років тому, згідно з якими земля врешті-решт наповниться його людськими створіннями (Буття 1:28). (Буття 1:28). На набагато вищому рівні це справедливо і по відношенню до тих, хто народжений від Бога словом Істини. Це одне з найбільших Божих чудес, в якому ми маємо благословенний привілей співпрацювати.

Деякі чудеса здійснюються майже миттєво, інші - протягом тривалого періоду часу. Коли Ісус покликав мертвого брата Марти і Марії: "Лазарю, вийди", і той, що був мертвий, "вийшов", це було

чудо, здійснене за короткий час. (Івана 11:43,44)
Чудо Творіння, яке проявилось у всьому всесвіті, однак, вимагало довгих епох часу для свого здійснення. Чудо зародження і народження Духа також розтягнулося на тривалий період часу.

Подумайте про час, витрачений на підготовку насіння, тобто Слова Божого. Божий Дух чудесним чином керував написанням Біблії. Тисячі років пішли на те, щоб записати Божі думки таким чином, щоб вони могли увійти в людський розум і серце, бути обдуманими і прийнятими або відкинутими за бажанням читача. Бог міг безпосередньо наповнити розум людини своїми думками, але як можна було б дізнатися, що вони походять від Бога? Крім того, як би людина була збентежена, коли б виявила, що її розум заповнюють нав'язаними їй ідеями, як робота. Як мудрі Божі шляхи! Чудотворна сила Божа діє, формуючи обставини життя людини, готуючи її до входження у свідомість насіння, але кожен має добровільно прийняти ці речі і діяти відповідно до них.

Тільки тоді, коли ми усвідомлюємо потребу в Божій допомозі, ми, ймовірно, серйозно замислимося над Словом Божим. Наш Небесний

Отець, у своїй безмежній мудрості і ніжності своєї любові, точно знає, які саме переживання найефективніше торкнуться серця тих, кого Він бажає покликати, щоб покликаний прислухався до Його Слова. Ця праця приготування до народження Духа є чудодійною, так само, як і приготування насіння для народження Духом Божим. Кожен аспект Божої участі в цій частині Його плану був і є чудесним, так само, як чудом є народження кожної новонародженої дитини.

Для тих, кого обставини життя зробили сприйнятливими до Святого Духа, які Бог для цього змінив, і хто вивчив Його Слово і добровільно віддав своє життя повністю Божій волі, вираженій у ньому, народження Духа є безсумнівним фактом. Всі, з ким Бог таким чином поводить, можуть претендувати на обітницю слави, честі та безсмертя, з певністю знаючи, що якщо вони залишаться вірними Господу, то отримають "вінець життя". Об'явлення 2:10

Відповідно до образу зачаття і народження, Святе Письмо показує, що в міру того, як розвивається ембріон нового життя, це також здійснюється Духом Божим через Його Слово. Наш новий духовний розум живиться Божими обітницями. Духовне зростання, якщо воно до

вподоби Богові, повинно відповідати Божому образу. Таким чином, Дух Божий сприяє зростанню християнських плодів миру, радості, довготерпіння і любові. (Гал. 5:22,23; 2 Петра 1:5-7) Павло дає нам прекрасний опис цієї роботи Святого Духа, кажучи: "Обновіться духом вашого розуму, ... зодягніться в нову людину, на Божу подобу створену в праведності та святості правди". Ефесян 4:23,24

Коли нове життя розвивається до того моменту, коли воно готове до народження, наші тлінні тіла йдуть у смерть, а народження нового життя здійснюється через воскресіння (1 Коринтян 15:15,16). (1 Коринтян 15:53,54) Тут Дух, або сила, Божа продовжує діяти. Павло говорить про цю могутню силу, яка була використана для воскресіння Ісуса з мертвих, або, використовуючи символ, який ми обговорюємо, для його народження від Духа. Він говорить про "неймовірну велич Божої сили для нас, що віримо Йому. Це та сама могутня сила, яка воскресила Христа з мертвих і посадила Його на почесному місці праворуч Бога в небесних царствах". Ефесян 1:19,20

У розмові з Никодимом Ісус використав вітер, щоб проілюструвати деякі характеристики тих, хто народжується від Духа у воскресінні. (Івана 3:8) Вітер невидимий і водночас сильний. Так само будуть всі ті, хто, перш за все, були народжені Духом через Слово Істини, і хто, живлячись Словом, продовжує розвиватися, поки не будуть готові стати "співучасниками спадщини святих". (Кол. 1:12) Божественна сила піднесе їх до небесного життя. Вони отримають небесні, або небесні, тіла - нетлінні і безсмертні. 1 Коринтян 15:40-44,53-58

Не всі люди з роду Адама, які будуть відкуплені кров'ю Христа, відродяться, таким чином, як небесні істоти. Ісус не говорив Никодиму, що потрібно народитися знову, щоб жити знову. Він сказав, що потрібно народитися з мертвих, щоб побачити Царство Боже, яке є на небесах. (Івана 3:3; Матвія 4:17) Таким чином, мова йде про тих, хто буде пов'язаний з Ісусом як небесні правителі в давно обіцяному Царстві Його Отця. У будь-якому царстві чи уряді є правителі і піддані. Ісус і його справжні учні нинішнього віку будуть правителями в Царстві Божому. Вони будуть народжені відродженими. Ісус був першим, хто пережив цю велику зміну життя від людини до духу. Його учні, Його істинна Церква, переживуть

Червень 2025 року 17

це нове народження в "першому воскресінні" в кінці віку. (Об'явлення 20:5,6) Тоді Божі обітниці про відплатне життя, яке є відновленим людським життям, зійдуть з небес до всіх родин землі. Івана 3:14-17; Об'явлення 21:2-5